

מי מנהל לך את החיים?

הגאון רבי יחיאל מיכל שטרן שליט"א

הגאון רבי חיים יעקב קלפהולץ היה לומד בחברותא עם מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל. הוא סבל ממחלות לב קשות, ואושפז בבית החולים הדסה-זיו (בית החולים הגרמני) ששימש אז כסניף של המרכז הרפואי הדסה. וכשבנו את בית החולים הגדול של הדסה, התנהל מבצע מורכב מאוד כדי להעביר את הרב קלפהולץ לבית החולים החדש, ממש כמו מבצע צבאי, כי היה מחובר למכונת הנשמה, עם הרבה מכשירים, והיו צריכים להעביר אותו יחד עם כל המכשירים, ולשמור על כך שהם גם יהיו פעילים לכל אורך המעבר, ושום צינור לא יזוז או יתנתק חלילה ממקומו, ולכן היה זה מבצע מאוד מאוד מורכב ומסובך.

המבנה החדש של הדסה היה אז ממש סמל לגאווה הישראלית באותם ימים, המדינה הצעירה הצליחה לבנות בית חולים אוניברסיטאי בסטנדרט שנחשב אז למתקדם מאוד, לעומת בתי החולים האחרים ששכנו בצריפים ישנים שעוד נותרו מהתקופה בה שימשו כבסיסים של הצבא הבריטי וכדו'. אבל למרות כל הקידמה והטכנולוגיה והחדשנות והשכלול, במבנה החדש של 'הדסה' היו להקות ענקיות של יתושים שריחפו בחלל וממש העכירו את האווירה, ומאוד הפריעו לחגיגה ולתחושת הגאווה הגדולה, וכמה שניסו להדביר את היתושים ולהתפטר מהם, הדבר לא הצליח, לפחות לא בימים הראשונים.

ימים אחדים לאחר שהרב קלפהולץ הועבר בהצלחה לבית החולים החדש, הגיע למקום ראש הממשלה דאז, הלא הוא ראש הממשלה הראשון של מדינת ישראל. כחלק מהביקור נכנס בן גוריון, גם לבקר חלק מהחולים שהיו מאושפזים במקום וכך הגיע לחדר האשפוז של הרב קלפהולץ, וביקש לדבר איתו ולשאל לדעתו אודות בית החולים החדש. הרב קלפהולץ שלא התבלבל מהמבקר המפורסם אמר שבית החולים אכן חדש ומשוכלל וראוי לשבח את העוסקים במלאכה, אבל משמים חששו שאולי הם יתגאו חלילה ולכן שלחו יתושים, כדי להזכיר להם ש'יתוש קדמך', כמו שאמרו חז"ל שזה עיקר תכלית בריאתם של היתושים...

ובאמת צריך לדעת שכל היאוש והתסכול באים ממקום של גאווה גדולה כי אדם שאינו מתגאה ואינו חושב שהוא מנהל את העולם ואפילו לא את עצמו, אינו מתבלבל מהמאורעות ומפגעי הזמן, כי הוא יודע שכל חייו נתונים בידי הקב"ה ואותו קב"ה שפעם החליט שאתה תאחר את האוטובוס או שתכאב לך הרגל או תרוויח מיליון שקל בלוטו, הוא אותו האלוקים שעכשיו החליט שתצטרך לעטות מסכה ולהתגונן מפני נגיף בלתי נראה. נו... מה קרה? השתנה משהו? הכל היה מנוהל אז על ידי הקב"ה והכל מנוהל על ידו גם היום. לא השתנה שום דבר.

רק מי שמדמיין שהוא מנהל את עצמו ואת החיים שלו, יכול להתייאש ולהיכנס לתסכול ולעצבות גדולה כשהתוכניות שלו משתבשות.

בהקשר זה היה מרן הרב שך זצ"ל מספר שכשהמציאו את הרכבת היו כמה כפריים נבערים שתמהו כיצד ייתכן הדבר שקרון יסע בלי סוסים. "מוכרחים לפתור את התעלומה ולבדוק היכן מתחבאים הסוסים" הם אמרו, ושלחו שני נציגים שיחקרו את הנושא לעומק ויחזרו עם מסקנות ברורות. אחר חצי שנה של חקירות ודרישות שבו 'החוקרים' והודיעו לחבריהם בהתלהבות: "הצלחנו לפתור תשעים אחוז מהתעלומה!!!". הכפריים שמחו מאוד לשמוע, והתמלאו הערכה ופליאה להצלחתם האדירה של ה'חוקרים' שהצליחו לפתור את רוב התעלומה, למרות שלא היה להם שום ידע מוקדם בנושא. "הגענו לזירה, פרקנו ציוד והתחלנו להתכונן לעבודת המחקר", מספרים השניים כשהחזו שלהם מנופח בארשת חשיבות. "סקרנו את האובייקט מכל צדדיו ולאחר בדיקה חוזרת ונשנית הגענו למסקנה ברורה שמדובר ברכבת בעלת קטר ועוד תשעה קרונות שמחוברים אליו. הקטר נוסע בראש, אחריו הקרון הראשון, אחריו נוסע הקרון השני, אחריו השלישי וכן הלאה..." עכשיו אנחנו צריכים רק לברר איך הם נוסעים בלי סוסים", ממשיכים ה'חוקרים' לתאר את הקורות אותם, "החלטנו שכדאי להתחיל מהסוף.

"בדקנו את הקרון האחרון, מצאנו שהוא באמת לא מחובר לסוסים ולפלא איך הוא נוסע בכוחות עצמו. אחרי חקירות ודרישות גילינו שהקרון התשיעי מחובר ב'ו גרירה' לקרון השמיני. 'בשלב זה עברנו לבדוק את הקרון השמיני, איך הוא נוסע? בדקנו ובדקנו עד שגילינו שיש לו מנגנון חיבור, 'ו גרירה' שמחבר אותו לקרון השביעי, ובעצם הקרון השביעי הוא זה שמושך את השמיני שבתורו מושך את התשיעי..."

לעילוי נשמת
הרב אלטר אהרן יצחק
הרשקוביץ זצ"ל
י"ז בטבת תשע"ו

עלות העלוין לשבת

200 ₪ בלבד

בנק דיסקונט סניף 56

השבון 61135

אסמכתא למייל:

Shuly3910@gmail.com

הפצה: אלעד, הדרה, אשדוד,
בני ברק, פתח תקווה, רחובות,
מודיעין עילית ואחיסמך

נא לעורר רחמי שמים מרובים

על נעמה בת רויטל שרה בתוך שאר חולי ישראל

"כך בדקנו אחד אחרי השני, ובכל הקרונות גילינו תופעה מדהימה, ממש פלא עצום שכל אחד מהקרונות מחוברת לה שלפניו, ואפילו הקרון הראשון גם הוא מחובר ב'ו גרירה' אל הקטר שנוסע לפניו... ובאמת אין זה פלא שלכל הקרונות אין סוסים, הם לא צריכים בכלל סוסים שיגררו אותם, כי הם ממש מחוברים כל אחד לקרון שלפניו".

תושבי הכפר הביטו בהם בהשתאות, מוקסמים מהתיאור המפרט, שמסביר שלב אחרי שלב איך כל הקרונות נמשכים זה אחר זה, בלי שיהיה מעורב בעסק אפילו סוס אחד. זה לא פחות ממדהים!!

כשנדמו קולות ההתפעלות, קם אחד הנוכחים, ובעיניים נוצצות מסקרנות יוצאת דופן ביקש לדעת את ההמשך של המחקר: "רגע...", הוא קרא ל'חוקרים'... "עוד לא הסברתם לנו איך נוסע הקטר, זה שגורר אחריו את כל הקרונות. איך הוא נוסע? גם הוא לא מחובר לסוסים?!" החזות המנופחים של ה'חוקרים' הגאים, איבדו קצת מנפחותם הגדולה, וירדו אט אט לגודלם הטבעי... "תשמע", משיב לו ה'חוקר' המבוגר מבין השניים, "הנושא של הקטר הוא באמת נושא מורכב שהמדע עוד לא הצליח לפתור ולפצח את התעלומה שלו.

"בדקנו את הקטר, שלא תחשבו שלא בדקנו, אנחנו ניהלנו מחקר מקיף מאוד, וגילינו שאין לו שום סוס שגורר אותו והוא גם לא מחובר לשום דבר אחר. כן מצאו 'ו גרירה' אחד אבל הוא בחלקו האחורי של הקטר, ואילו מחובר הקרון הראשון מבין התשעה. עם זאת אנחנו עדיין לא יודעים לומר כיצד הקטר נוסע בלי סוסים, ולכן הקדמנו מראש והבהרנו שהצלחנו לפתור רק תשעים אחוזים מהחידה, ועשרת האחוזים הנותרים עדיין תלויים ועומדים, ואנו מקווים לגלות גם אותם במחקר ההמשך שאנחנו מתכננים לערוך בעתיד..."

הסיפור הזה אירוני מאוד, הוא נשמע כמו מעשייה מגוחכת שכולה להתאים לכפריים נבערים שלא ראו מימיהם מכשיר טכנולוגי, אבל האמת שכולנו מתנהגים כך, ושוכחים שיש מנהיג לבירה. לכל דבר יש סיבה, אבל אנחנו שוכחים לבדוק מי גרם לאותה סיבה.

באים החזאים ומודיעים על תחזית מזג האוויר, כשיש להם גם הסבר מפורט מדוע צפוי מזג אוויר סוער, בגלל שישנו אפיק ברומטרי מעל אגן ים התיכון שהגיע מכיוון קפריסין הוא מעורב עם אוויר קר שהגיע מסיביר, לכן בצירוף של שניהם יחד צפוי מזג אוויר סוער, וכן על זו הדרך בכל תחומי המדע.

מה עשינו בזה? מה גילינו? בסך הכל מצאנו את הקרון הקודם שהוא זה שגורם לסערה שמתחולל כאן, אבל מה מניע את אותו אפיק ברומטרי? מה הביא את מזג האוויר מסיביר? מי יצר את מזג האוויר בסיביר ולמה הוא קר כל כך, כי הוא רחוק מהשמש? מי יצר את השמש וגרם לכך שהיא תשפיע חום באופן מוגבלת במידה ובמשורה?

היכן ה'קטר' שמניע את כל ה'קרונות' הללו? מה מניע את הרוח? מה גורם לאפיק הברומטרי? מי מוריד את הגשם?

במילים אלו פותח הרמב"ם את חיבורו הגדול 'משנה תורה' "יסוד היסודות ועמוד החכמות לידע שיש

שם מצוי ראשון והוא ממציא כל נמצא וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם לא נמצאו אלא מאמיתת הימצאו".

את המילים הללו אנחנו צריכים לשנן ולחזור ולשנן, כי בהם מונח הסוד הזה, מי שמכיר את המילים הללו ומבין אותם, יודע מה מניע את הקרונות של אותה רכבת...

לכן צריכים אנו להתפלל שניצל מפגעי הזמן, תפילה עמוקה שניצל מהנגיף שניצל מהנוזקים הרוחניים והכלכליים, שניצל מהנוזקים הגופניים והנפשיים, והקב"ה שהוא רופא כל בשר והוא רופא לשבורי לב, ירפא למכותינו ויחבוש לעצבותינו, ונזכה לראות פני משיח במהרה בימינו אמן. **תודה להרב יעקב לוסיגמן שליט"א.**

אמונה = שלוות הנפש

הרב מרדכי רוט שליט"א

אמונה אמיתית וחזקה בבורא עולם יכולה להעניק כוחות נפשיים לעבור משברים ומאורעות בחיים מבלי שנישבר ונתרסק. מהי אמונה שמשפיעה על האופי שלנו?

אמונה, היא התנהגות האדם כפי שהוא חושב, מרגיש ולמד על עצמו. לדוגמה: אדם שבילדותו אמרו לו שאינו אדם טוב - יאמין לכך, זו תהיה אמונתו ולפיה יתנהג בחייו. אמונה אמיתית נמדדת לפי רמת ההתנהגות והמעשים של האדם. ברמב"ם כתובים שלושה עשר עיקרי האמונה שכל יהודי חייב להאמין בהם. נביא מספר עיקרים: אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים, והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים, והוא לבדו אלוהינו, היה הווה ויהיה. אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל לזולתו. אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותיהם. ההוכחה לכך שאתה מאמין כי הבורא עשה, עושה ויעשה את כל המעשים - היא במעשים שלנו, ברגשות שלנו ובמחשבות שלנו.

אחד הדברים שהבאנו למעלה, שגורמים להפרעות הנפשיות, הוא מאורעות החיים, לדוגמה: מוות, מחלות וכדומה. מוות של אדם קרוב הוא דבר עצוב, וחז"ל אף נתנו פרק זמן של שבועה ימים להתאבל על כך. במקרה זה, לדוגמה, אמונה אמיתית יכולה לעזור לאדם להתמודד עם מאורע קשה כזה. פה מגיע מבחן האמונה, האם אנחנו מאמינים באמת או לא. אם האדם מאמין באמת שבורא כל העולמות הוא אחראי לכל, שהכל לטובה ושהכול בהשגחה פרטית, ושאישי אינו יכול לעשות דבר בעולם מלבד הבורא - האדם אמור להתחזק ולהמשיך הלאה בחיים, למרות הקושי, כי הוא מאמין שהבורא יתברך אחראי על כל מה שקורה, ואם הוא ממשיך להישבר, סימן שעליו להתחזק באמונה.

אחד הדברים ששוברים את האדם בחיים הוא שבירת האגו שלו. הוא שואל את עצמו: למה לא יכולתי או עשיתי כך וכך, למה החיים שלי כך, וכדומה. אם

אדם מאמין שהבורא עושה הכל - הוא לא נשבר, כי הוא יודע שהשם עושה הכל ולא הוא. ואם לא הצליח - הבורא החליט זאת, לכן אין סיבה להישבר. אם אדם מאמין שאיש אינו יכול לעשות לו דבר רע אם השם יתברך לא ירצה, והוא חי ומרגיש זאת - נפשו חסינה בפני מאורעות החיים הקשים. אמונה אמיתית היא, כאשר אדם מרגיש וחי לפי האמונה שלו.

יש תפילה שחיבר בעל ה"אור לשמים" מאפטא, ובעל ה"תפארת שלמה" אמר שכדאי לומר אותה ערב ובוקר, משום שהיא סגולה להצלחה ולפרנסה. "ריבון העולמים, ידעתי כי הנני בידך לבד כחומר ביד היוצר, ואם גם אתאמץ בעצות ובתחבולות, וכל יושבי תבל יעמדו לימני להושיעני ולמוך נפשי, מבלעדי עזך ועזרתך אין עזרה וישועה".

התפילה הזו מסמלת את האדם הרגיל, שרוצה שליטה בחייו, וגם את ההיפך המוחלט ממנה - את ההישענות הטוטאלית על בורא עולם. כחומר ביד היוצר, האדם מרגיש כל הזמן צורך בשליטה על מה שקורה בחייו, וכאשר הוא מרגיש חוסר שליטה, הוא נשבר.

אם אדם יודע ומרגיש שיש אלוקים, שהוא שולט על חייו ואחראי עליו, ושאינו לו שליטה בחייו - הוא נותר רגוע ושלו. כל הכעסים, העצבות, הגאווה ושאר המידות הרעות - נובעים מתחושת השליטה של האדם, ואם אינו משיג מה שרצה - הוא נשבר וכועס.

אם הוא יודע שאין לו שליטה על חייו, הוא נכנע לבורא, לא מתוך ייאוש ושברון, אלא מתוך ידיעה שזו מציאות החיים. הוא יכול כמובן להתפלל להשם יתברך ולעשות השתדלות, אך השליטה נשארת בידי בורא עולם.

באופן זה, האדם יכול לשלוט ברגשותיו, כגון שמחה, כעס וגאווה, על ידי האמונה. אם יודע שאיש אינו יכול להציק לו ולפגוע בו ושהכל מהשם יתברך, הוא שולט ברגשותיו. בלשון חסידות - המוח שולט על הלב.

בעבר שמעתי מרב חשוב הגדרה, כי ראש השנה הוא הרמת דגל לבן - אני נכנע! כך גם בחיים: האדם רוצה משהו, מתרגז כשאינו מצליח, שמח שכן, כועס, נוקם במי שהרע לו... על האדם להרים ידיים למעלה ולהיכנע לבורא עולם ולמהלכיו - כי הנה כחומר ביד היוצר, אנחנו מובלים ולא מובילים, איננו הנהגים אלא הנוסעים; אנחנו יכולים לבקש מהנהג שייסע לשם ולפה ולא יותר מכך. ההגה לא בידיים שלנו אלא בידי ריבון העולמים - זו מציאות החיים.

רמת אמונה כפי שדיברנו עליה, היא רמה גבוהה ודורשת תרגול של שנים, אך בתרגול ובחזרה על ענייני האמונה, מאורעות החיים ומשברים בחיים יכולים לעבור ביתר קלות, ובעיקר לקיים את הייעוד שלנו להיות דבוקים בבורא העולם.

מהי מטרת התפילה?

הרב יהודה רובן שליט"א

התפילה היא האפשרות שניתנה לאדם לבקש מה' שימלא את מאוויו או שיושיעו בעת צרה. חלק ניכר

מהתפילה מורכב מבקשות בכל תחומי החיים וגם מדברי תודה ושבח על הבקשות שנתמלאו. לפי מבט זה לכאורה, התפילה מהווה אמצעי, בקשה לקבלת תועלת ממרום. חשוב להדגיש שלמרות שיש מן האמת במבט זה, אין זו כל האמת. הסבר זה אינו מתאים למקום המרכזי שתופסת התפילה במחשבת היהדות.

הפסוק: "לעבדו בכל לבבכם" (דברים י"א, י"ג), הוא המקור בתורה למצות תפילה, וכך ביארו חז"ל את הפסוק: "איזוהי עבודה שבלב - זו תפילה". תמצית עבודת ה' גנוזה בתפילה. קרבת ה' ודבקות בו, הן בשעת אמירת תחנונים ובקשות והן בשעת אמירת ברכות ההודאה והשבח, הן מטרות התפילה. אין איפוא כל סתירה בין ריבוי הבקשות על מחסורינו לבין מעלתה המרוממת של התפילה. צורכי הגוף והנפש שלנו ותפילותינו עליהם, הם הסולם העולה לשער השמים. התרוממות הרוח וחווית הקשר של האדם לבורא הן פסגת נשמתו של כל אדם העורגת אל ה' במעמקי פנימיותה.

תכלית התפילה היא לקרב את האדם אל האלוקים. למרות שחלק גדול מנוסח התפילה מבטא בקשות על צרכיו השונים של האדם, בקשות אלו אינן המטרה העיקרית של התפילה, אלא הן מהוות את הגורם לה. השאיפה, שהטביע הבורא באדם לחתור לרווחה גשמית ורוחנית, דוחפת את האדם לפנות אל ה' בתפילה. הרגשת הקרבה של: "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת", (תהילים קמ"ה, י"ח), התרוממות הרוח והדבקות בה' - הן הן מטרת התפילה. הגורמים והאמצעים מסוגלים להיות גם חומריים, אולם המטרה היא, כאמור, גבוהה ונעלה מאוד.

התפילה, אם כן, נוסדה עבור האדם, למען יתקרב הוא אל הבורא ובעקבות זאת, תחול עליו הברכה המיועדת לקרובים.

זאת ועוד, האשליה שהעולם הינו יציב, קבוע ובעל קיום עצמאי, נוצרת מהעובדה שהעולם של רגע זה בחיינו אינו שונה כמעט מהעולם שהיה קיים רגע קודם לכן. גם את השינויים שאנו נתקלים בהם ניתן להכליל במסגרת "חוק", חוק המעניק מימד של קביעות גם לשינויים. בדרך זו מוסתרת מעינינו עובדת התחדשותו המתמדת של העולם מידי יום ביומו, ותלותו המוחלטת של העולם בריבון העולמים.

אחת ממטרותיה של התפילה היא להזכיר לנו את חידושו המתמיד של העולם ואת תלותו בה'. כבר בברכות השחר, לעת בוקר, אנו מודים לה' על כל מה שהוא מעניק לנו מדי בוקר, למרות שלכאורה הדבר נראה כהמשך של אתמול והוא מובן מאליו. אנו מודים על חיינו, על דעתנו, על ראייתנו, על כושר התנועה שלנו, על יציבות האדמה שתחת רגלינו ועוד.

בהמשך התפילה אנו מדגישים את שליטת ה' בהיסטוריה ואת העובדה שה' בורא (בהווה) את השמים ואת הארץ. הוא הפוקח עוורים, הוא הזוקף כפופים, הוא המכין לארץ מטר, הוא המצמיח תבואה והוא המחיה את הכל. בברכות קריאת שמע אנו אומרים שה' יוצר אור ומאיר לארץ ולדרים

עליה, ובטובו הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית. קביעה אחרונה זו נזכרת בתפילה פעמיים כדי להשריש בלבנו את ההכרה שה' הוא המאפשר את קיום העולם מדי רגע ברגע. כל כוח הפועל בעולם יונק את קיומו מה', שהוא היחיד שמציאותו אינה תלויה בזולתו.

רעיון זה הוא לבו של הפסוק: "שמע ישראל" (דברים, ו', ד'). באמירת פסוק זה שתי פעמים ביום אנו מזכירים לעצמנו ומצהירים בפני כל באי עולם כי ה' שהוא אלוקינו, הוא אחד ויחיד בעולם כולו, בשמים ובארץ. קיימת כאן הדגשה ששום כוח עצמאי אחר לא קיים זולתו, וכולם תלויים וחיים בחסדו. אמיתות אלו החודרות ללב המתפלל, הן אחת ממטרותיה של התפילה.

שלושה תינוקות בהחלטה אחת

הרב אשר קובלסקי שליט"א

מדי שנה בשנה, ברבים מבתי הכנסת - ובצוק העתים גם במנייני הרחוב - נרשמים רגעי מתח בליל שמחת תורה, עת נעמד הגבאי והולם בבימה ומתחיל במכירת העליות. הכל חפצים לזכות בזכויות העילאיות, חתן תורה, חתן בראשית, מפטיר, וכן הלאה. אחת העליות המבוקשות הינה עליית 'כל הנערים', אשר מסורת בידנו שהיא סגולה לזרע של קיימא, לזכות בילדים. וכך גם היה בבית כנסת באחת מערי הצפון, כאשר בשמחת תורה תש"פ הלם הגבאי בבימה, וביקש למכור את עליית 'כל הנערים'. שניים התמודדו על העליה, שניהם רצו בה בכל מאודם. האחד, אברך בשם ר' יוסף, נשוי מזה כמה שנים וטרם זכה לילדים, ממתין לישועה המבוששת מלבוא. רוצה הוא לרכוש את העליה המסוגלת, מי יתן ויזכה עוד השנה! ומנגד ניצב לו ר' יצחק. הוא אב לכמה בנות, אך חפץ הוא בבנים, ומה עוד שכבר שנים לא זכה לערוך שמחה. אולי 'כל הנערים' יזכה אותו!

רגע לפני שהחלה המכירה, ביקש רב הקהילה לשוחח עם ר' יצחק. 'ראה נא', אמר לו בנועם, 'אין ספק שאתה רשאי להתמודד במכרז וגם לרכוש את העליה, ובעזרת השם הסגולה תעבוד ותזכה בכך זכר עוד השנה. אולם מנגד - הלא ניצב עימנו כאן ר' יוסף, אברך חמד שהוא ורעייתו מתייסרים כבר שנים בהמתנה וציפיה לזכות בזרע של קיימא. אולי תוותר לו? נכון, אתה רשאי להתמודד, וגם לזכות, וגם לעלות לתורה, וגם לזכות להתברך בסגולה. ובכל זאת...'

הרב סיים את דבריו, והותיר את ר' יצחק שקוע במחשבות. מצד אחד - הרב מדבר דברי טעם, לחברו אין ילדים בכלל, והוא חפץ בסגולה הנודעת, והלוואי וייושע בקרוב! מצד שני - מכירת עליות היא מכרז, אין כאן עניין לויתורים. הוא חפץ בעליה, יש לו עניין בסגולה, גם הוא מצפה מאוד לזכות בבנים. תתנהל המכירה כדין וכהלכה, ומי שיזכה יזכה. למה לוותר?!

ואכן, הקול הזה ניצח לבסוף. כשהמכירה החלה, התמודדו ר' יוסף ור' יצחק, זה מול זה, ראש בראש. המחיר טיפס ועלה, ולבסוף - ר' יוסף חשן הבנים

החליט לפרוש מהמירוץ. 'זכה לו ר' יצחק' - הכריז הגבאי בפאתוס, 'עליית כל הנערים נמכרה לידידנו ר' יצחק, זכות התורה זכות המקום וזכות הרגל יעמדו לו לישועה!'

הגבאי המשיך לעליות הבאות, אולם ר' יצחק לא נרגע. בעומק לבו חש שאולי היה צריך לוותר, אולי ראוי היה שיעניק את העליה לר' יוסף. מלחמה התחוללה בתוך לבו: מצד אחד - הן רכש את העליה כדין, התחייב לשלם סכום כסף משמעותי, העליה היא שלו והוא חפץ בה ובסגולתה. מצד שני - אולי בכל זאת... הרי ר' יוסף ממתין כל כך הרבה שנים לישועה, אולי נכון לוותר לו?!

דקות ארוכות התחולל הקרב בעומק לבו, עד שהוכרע נכון. ר' יצחק פנה אל הגבאי בלאט, ולחש לו: 'את עליית כל הנערים, תן לידידי ר' יוסף'. הגבאי חשב שאינו שומע טוב, הרי לא עבר זמן רב מאז התמודדו השניים זה מול זה במירוץ אחר העליה המסוגלת, עד שר' יצחק ניצח והעליה היא שלו. האמנם? עכשיו הוא מוותר עליה?!

אבל ר' יצחק לא הותיר מקום לספק, ובקול אמיץ אישר: 'כן, תן לר' יוסף, שיהיה לו לסגולה. נכון, העליה היא שלי, אשלם את כל אשר התחייבתי בגינה, אבל את העליה - תן לו. מוותר אני על העליה הנכספת, כדי שר' יוסף יזכה בישועתו!' - ואכן, בעת הקראת העליות הופתע ר' יוסף לשמוע את הגבאי קורא בשמו, הוא עלה לתורה בעליה אותה ביקש ובה חשק בכל לבו! ומה שקרה בהמשך, הוא לא יאומן. תוך שנה עמד סיפורנו למבחן, כפי שמספר לנו הרב נתנאל מור יוסף הי"ו, מעסקני הקהילה: ר' יוסף, חשן הבנים, זכה לחבוק בת כבר בראשית חודש תשרי תשפ"א. פחות משנה לאחר שעלה לעליית 'כל הנערים', זכה בתינוקת מתוקה, בזכות הסגולה כמובן.

אבל זה עוד לא הכל: ר' יצחק, המוותר האצילי, ערך בליל שמחת תורה תשפ"א שחל בשבת, שלום זכר כפול - לזוג בנים תאומים שנולדו לו לפקודת השנה, בזכות הויתור כמובן!

וללמדנו בא: במבט ראשוני עלולים לחשוב שהמוותר מפסיד, מחמיץ הזדמנות, מאבד משהו. זה הכי לא נכון שיכול להיות: המוותר לא די שאינו מפסיד - הוא רק מרוויח. לפעמים הוא נוכח בכך מיד, לפעמים לאחר שנים, ולפעמים - לעולם לא יידע כיצד ואיך הועיל לו הויתור.

סגולה מיוחדת לערב שביעי של פסח

מחצות היום - עפ"י הדרכתו של הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל.

הסגולה מסוגלת לזיווגים הגונים ולמילוי כל משאלות לבנו לטובה, בריאות, פרנסה, נחת הצלחה וכל הנצרך.

פרקי תהילים: סז, סח, לב, קלב, קיא

נשמת כולל ישתבח, תפילת 'ויאתיו',

תפילת 'האדרת והאמונה', פרק קנ בתהילים.